

Sygn. akt IC 1660/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa S. C.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę 38 096,82 zł

I.zasądza od strony pozwanej (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powódki S. C. kwotę 28 414,28 zł (dwadzieścia osiem tysięcy czterysta czternaście złotych 28/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 18 września 2013 roku;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3 743,09 zł (trzy tysiące siedemset czterdzieści trzy złote 09/100) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1660/14

UZASADNIENIE

Powódka S. C. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 29 662,12 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony samochód marki A. (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 września 2013 r., kwoty 8 474,70 zł tytułem kosztów poniesionych w związku z wynajęciem samochodu zastępczego wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 września 2013 r., a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 2 417 zł oraz kosztów wg spisu przedłożonego przez pełnomocnika powódki na rozprawie kończącej postępowanie.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu (...)r. w P.miał miejsce wypadek komunikacyjny, w wyniku którego samochód osobowy marki A. (...)będący jej własnością uległ uszkodzeniu, a sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym (...) S.A.Powódka podała, że pozwany uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił jej kwotę 30 439,26 zł, jednak po zleceniu przez powódkę dokonania oceny technicznej samochodu okazało się, że szkoda powypadkowa w pojeździe wynosi 60 061,38 zł. Powódka wskazała, że biorąc pod uwagę koszty wynajęcia samochodu zastępczego, zwróciła się do strony pozwanej o dopłatę dalszej części odszkodowania, jednak pozwany odmówił wypłaty dalszych kwot na rzecz powódki.

W odpowiedzi na pozew strona powodowa wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych i opłaty skarbowej od

pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podała, że odszkodowanie wypłacone powódce jest adekwatne do poniesionej szkody oraz pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku. Nadto, zakwestionowała ona moc dowodową prywatnej opinii sporządzonej na zlecenie powódki, jak również podniosła zarzut braku legitymacji procesowej powódki co do roszczenia dotyczącego zwrotu kosztów za wynajęcie pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku wypadku z dnia (...) r. uległ uszkodzeniu pojazd marki A. (...) będący własnością powódki S. C.. W chwili zdarzenia pojazdem kierował wnuk powódki M. L. (1), zaś sprawca kolizji, posiadający ubezpieczenie w zakresie OC w (...) S.A., uznał swoją winę.

Okoliczność bezsporna.

Wnuk powódki był użytkownikiem przedmiotowego pojazdu, z którego korzystał dojeżdżając z Poznania, gdzie zamieszkiwał do pracy położonej pod P..

Dowód:

- zeznania świadka M. L. (1) – k.213

- zeznania powódki – k.233

W okresie 1.07.2013 r. – 22.08.2013 r. użytkownik pojazdu - wnuk pozwanej z uwagi na szybszy i dogodniejszy dojazd do pracy korzystał z pojazdu zastępczego. Koszt wynajmu w/w auta wyniósł 8 474,70 zł.

Dowód:

- umowa najmu pojazdu z 01.07.2013 r.- k. 56-57 i 206 - 207

- karta zdania pojazdu – k. 58 i 208

- faktura VAT nr (...) – k.55 i 209

- zeznania świadka M. L. (1) – k. 213

W samochodzie powódki uszkodzeniu uległy: okładzina zderzaka, tłumik zderzaka, 2 tłumiki zderzaka bocznego, pokrycie, wzmocnienie (wspornik) zderzaka, 2 pokrywy dyszy spryskiwacza w zderzaku, 2 uchwyty wewnętrzne boczne, 2 wsporniki boczne, 2 pokrywy dodatkowe reflektora, spoiler czołowy, 2 reflektory ksenonowe z kierunkowskazami, 2 dysze spryskiwacza reflektora, błotnik, wspornik błotnika, osłona chłodnicy, nasadka osłony chłodnicy, pokrywa przednia, boczna uszczelka pokrywy przedniej, 2 zawiasy pokrywy przedniej, zamek pokrywy przedniej, hak zabezpieczający pokrywy przedniej, wzmocnienie przednie poprzeczne kompletne, boczna poprzeczka blachy przedniej, szyba przednia barwiona, komplet naprawczy – komplet do klejenia, 2 podkładowe dystansowe szyby przedniej, 2 listwy maskujące, zbiornik spryskiwacza, pokrywa zbiornika spryskiwacza, sitko zbiornika spryskiwacza, rurki napełniające zbiornik spryskiwacza, airbag kierowcy, airbag pasażera, 2 pasy bezpieczeństwa przednie, 2 zamki pasa bezpieczeństwa przedniego, sygnał dźwiękowy boczny, filtr oleju, 2 wloty powietrza, chłodnica ładowanego powietrza, 2 przewody chłodnicy doładowania, pompa próżniowa, chłodnica automatycznej skrzyni biegów, 2 tunele wentylatora część boczna, chłodnica oleju układu wspomagania, 2 elektrowentylatory boczne, korpus dmuchawy, klimatyzacja – kondensator, przewód ciśnieniowy wlot, deska rozdzielcza. Zakup części do wymiany dokonywany był przy uwzględnieniu oryginalnych zamienników.

Dowód:

- kosztorys z dnia 17.07.2013 r. i 25.07.2013 r. – k. 12-28

- faktury VAT – k. 52-54
- zeznania świadka M. L. – k. 213
- zeznania powódki – k. 233 verte

Powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej, na skutek czego zostało przyznane jej odszkodowanie w wysokości 30 439,26 zł.

Okoliczność bezsporna

W dniu 30 lipca 2013 r. powódka zleciła wykonanie prywatnej opinii celem wyceny wysokości szkody w pojeździe przy uwzględnieniu zastosowania oryginalnych części zamiennych, których używano przy naprawie pojazdu. Ze sporządzonej oceny technicznej wynika, w/w szkoda wynosi 60 061,38 zł.

Dowód:

- ocena techniczna sporządzona przez E. W. – k. 29-41
- faktury VAT k. 52-54

W związku z powyższym działający w imieniu powódki M. L. (1) wystąpił do strony pozwanej o zmianę stanowiska w sprawie sposobu rozliczenia szkody komunikacyjnej i wysokości przyznanego odszkodowania oraz o zwrot kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego, jednak strona pozwana odmówiła zarówno podwyższenia odszkodowania za powstałą w pojeździe szkodę, jak również pokrycia kosztów pojazdu zastępczego.

Dowód:

- pismo strony pozwanej z dnia 18.09.2013 r. – k. 61-63
- pismo strony pozwanej z dnia 23.09.2013 r. – k. 64-65

Ostatecznie, strona pozwana została wezwana do zapłaty kwoty 29 622,12 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony samochód powódki wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.09.2013 r. oraz kwoty 8 474,70 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów najmu samochodu zastępczego wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2013 r.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 7.11.2013 r. z potwierdzeniem odbioru – k. 66-69,
- wezwanie do zapłaty z dnia 20.02.2014 r. – k. 71

Stanowisko strony pozwanej w kwestii ewentualnej dopłaty dalszej części odszkodowania i zwrotu kosztów za wynajem pojazdu zastępczego pozostało niezmienione.

Dowód:

- pismo z dnia 3.12.2013 r. – k. 70,
- pismo z dnia 18.03.2014 r. – k. 72

Wysokość szkody poniesionej przez powódkę wskutek uszkodzenia pojazdu w wyniku wypadku z dnia 1.07.2013 r. wyniosła 58 853,54 zł z podatkiem VAT.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego T. G. z dnia 15.01.2015 r. – k. 241-250, 261-270

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, że powództwo o zapłatę odszkodowania za uszkodzenie samochodu powódki zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. co do kwoty 28 414,28 zł.

Bezsporna w sprawie była odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę wyrządzoną w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 1 lipca 2013 r., kwestionowała była natomiast wysokość przyznanego odszkodowania.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Natomiast przepis art. 361 § 1 k.c. stanowi, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Oczywistym jest, że należało mieć również na względzie przepisu ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd posiłkował się dowodami z dokumentów w postaci pism stron i opinii biegłego sądowego T. G. oraz z zeznań powódki i świadka. Przeprowadzone dowody nie były kwestionowane co do ich prawdziwości i autentyczności.

Kluczowym i obiektywnym dowodem w niniejszej sprawie była opinia biegłego sądowego T. G., która pozwoliła stwierdzić, że odszkodowanie przyznane powódce przez (...) S.A. zostało znacząco zaniżone. W/w opinia jest w ocenie Sądu spójna, logiczna, zaś w kwestii wysokości poniesionej szkody koresponduje ze sporządzoną na zlecenie powódki opinią prywatną. Warto również nadmienić, że w/w opinie zostały opracowane w oparciu o system (...), zaś kosztorys strony pozwanej wykonano na podstawie systemu EurotaxGlass's. Biegły w swojej opinii, oprócz zastosowania wyższej (zdaniem biegłego średniej) stawki za roboczogodzinę, szczegółowo wskazał, które elementy pojazdu należy wymienić, a które naprawić. Sporządził też 4 możliwe warianty kosztorysu naprawy z uwzględnieniem naprawy samochodu w różnych warsztatach (autoryzowanych lub rzemieślniczych) i z zastosowaniem różnych części (oryginalnych lub alternatywnych). Sąd orzekając w niniejszej sprawie uznał, że najbardziej adekwatnym z wariantów jest wariant zakładający wykorzystanie części oryginalnych dostępnych w sieci generalnego importera pojazdów A., ale w warunkach warsztatu rzemieślniczego, z zastosowaniem średniej stawki za roboczogodzinę, która wynosi 110 zł, a nie jak przyjął pozwany ubezpieczyciel 50 zł. Zdaniem Sądu, ubezpieczyciel nie ma prawa narzucać poszkodowanemu stosowania zamienników, które – jak zresztą wskazał biegły – nie gwarantują właściwych parametrów techniczno – eksploatacyjnych ani walorów estetycznych.

Przy stosowaniu przepisu art. 363 § 1 k.c. do wypadków komunikacyjnych należy stwierdzić, że szkoda powstaje w sferze odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela prowadzi do wniosku, że treścią świadczenia tego ubezpieczyciela, wynikającą z umowy ubezpieczenia OC, nie jest jednak przywrócenie pojazdu do stanu sprzed wypadku (restytucja techniczna samochodu), ale naprawienie szkody powstałej w ogóle w majątku poszkodowanego, wywołanej uszkodzeniem lub zniszczeniem pojazdu. Szkoda powstaje w chwili wypadku komunikacyjnego i podlega naprawieniu na podstawie art. 436 k.c. oraz według zasad art. 363 k.c. a w wypadku odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń - według zasad określonych w art. 363 § 2 k.c. stąd obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Przy takim rozumieniu szkody i obowiązku odszkodowawczego nie ma znaczenia, jakim kosztem poszkodowany faktycznie dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle to uczynił albo zamierza uczynić. I oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom usunięcia różnicy w wartości majątku poszkodowanego, a ściślej - kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku. Gdy zatem naprawa pojazdu przywróci mu jego wartość sprzed wypadku, odszkodowanie powinno odpowiadać kosztom takiej

właśnie naprawy ustalonym przez rzeczoznawcę. (wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 3 października 2013 r. II Ca 321/13).

Dlatego też, bazując na podstawie kosztorysu biegłego w opinii Sąd przyjął, że koszt naprawy pojazdu powódki to 58 853,54 zł brutto. Odejmując zatem od tej kwoty wysokość przyznanego odszkodowania – 30 439,26 zł, zasądzone na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 28 414,28 zł oddalając je w pozostałym zakresie tj. co do kwoty 1 207,84 zł.

Sąd zgodnie z przepisem art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zasądził odsetki ustawowe od tej kwoty od dnia 18 września 2013 r., tj. od dnia, w którym strona pozwana pismem z 18.09.2013 r. potwierdziła ostatecznie swoje stanowisko co do uznania wysokości odszkodowania w kwocie 30 439,26 zł.

Odnosząc się żądania odszkodowania z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, Sąd oddalił powództwo w tym zakresie uznając, że powódka nie posiada czynnej legitymacji procesowej. Powódce jako właścicielce pojazdu marki A. (...) przysługiwało niewątpliwie odszkodowanie z tytułu poniesionej szkody w jej mieniu za uszkodzenie pojazdu, jednak nie poniosła szkody w mieniu z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego, ponieważ nie była użytkownikiem pojazdu, nie dojeżdżała do pracy przedmiotowym samochodem i nie poniosła kosztów najmu pojazdu zastępczego, które poniósł M. L. (1). Wnuk powódki wykorzystywał samochód powódki dojeżdżając do pracy oraz do celów prywatnych. „Szkodą podlegającą naprawieniu może być nie tylko starta w postaci uszkodzenia lub zniszczenia rzeczy, ale także utracone korzyści w postaci utraconych zarobków czy zysków z prowadzonej przy wykorzystaniu pojazdu działalności gospodarczej (...) Szkoła, jaka może powstać to także trudno uchwytne, sam w sobie stanowiący szkodę, uszczerbek w postaci utarty samego posiadania, a także utraty samej możliwości korzystania z rzeczy” (Monika Wałachowska, Utrata posiadania rzeczy jako szkoda ze szczególnym uwzględnieniem pojazdu mechanicznego, w Odszkodowanie za niemożność korzystania z pojazdu uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym (Najem pojazdu zastępczego) pod red. naukową E. Kowalewskiego, Toruń 2014, s.41 – 42). Z zeznań powódki i świadka M. L. (1) wynika, że to wnuk powódki korzystał z pojazdu i to na jego potrzeby został wynajęty pojazd zastępczy, co wynika zresztą z pierwotnie brzmiącej umowy najmu, protokołu zdania pojazdu i faktury z dnia 27.08.2013 r. (k. 206 – 209). Zatem niewątpliwie M. L. (1) był posiadaczem zależnym (art.336 k.c.), przy czym dla Sądu bez znaczenia dla odszkodowania z tego tytułu pozostaje charakter posiadania. Strona pozwana wskazała w pozwie, że odmówiła M. L. (1) wypłaty odszkodowania z tego tytułu podając brak legitymacji osoby trzeciej do występowania z przedmiotowym żądaniem tym samym wprowadzając w błąd powódkę co do osoby uprawnionej do wystąpienia z takim roszczeniem. Strona pozwana zupełnie nie uwzględniła, kto poniósł szkodę z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu powódki. Pozwany ubezpieczyciel w oderwaniu od obowiązujących przepisów nie wziął związku przyczynowego występującego między zdarzeniem z dnia (...) r. a szkodą w majątku M. L. (1), nie powódki związanymi z kosztami najmu pojazdu zastępczego. Strona pozwana pominęła choćby brzmienie wyżej powołanego przepisu art.822 § 1 k.c. - ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Osoba trzecią była powódka z tytułu szkody w pojeździe, M. L. (1) był zaś osoba trzecią z tytułu szkody związanej z utratą posiadania samochodu powódki i poniesionymi kosztami najmu pojazdu zastępczego. Z tych względów Sąd uznał, że powódka nie posiada legitymacji procesowej czynnej do dochodzenia odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego i powództwo w tym zakresie oddalił.

Na podstawie art. 227 k.p.c. i art. 217 § 2 k.p.c. Sąd oddalił wniosek dowodowy powódki o dopuszczenie dowodu z oświadczenia M. L. (1) jako niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, jak również z akt szkody, bowiem akta szkody nie stanowią same w sobie dowodu, dowód taki mogą stanowić zawarte w nich konkretne dokumenty, które strona procesu winna wskazać podając okoliczność, na jaką są powoływane.

Bez znaczenia dla niniejszej sprawy pozostały pisma z: 18.09.2013 r., 23.09.2013 r., 7.11.2013 r., 12.11.2013 r., 12.11.2013 r., 3.12.2013 r., 20.02.2014 r., i 18.03.2014 r. bowiem nie wynikają z nich żadne istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności, prócz tego, że strony korespondowały ze sobą wymieniając się swoimi stanowiskami.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd kierował się treścią przepisu art. 100 k.p.c. rozdzielając je stosunkowo do wygranej w procesie. Powódka poniosła koszty w kwocie 5 796,46 zł, na które składają się: 1 905 zł opłata sądowa od pozwu, 2 400 zł koszty zastępstwa procesowego, 1 270,81 zł koszty sporządzonej opinii biegłego, 220,65 zł dojazd pełnomocnika powódki do Sądu na rozprawy w dniu 6.10.2013 r. i 27.05.2015 r. Pełnomocnik powódki nie brał udziału w trzech rozprawach. Z racji wygranej powódki w 75% należne jej koszty to 4 347,34 zł. Wydatki strony pozwanej to 2 417 zł stanowiące koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową. Biorąc pod uwagę, że strona pozwana wygrała proces w 25% należne jej koszty to kwota 604,25 zł. Odejmując zatem od kosztów powódki koszty strony powodowej Sąd zasądził różnicę wynoszącą 3 743,09 zł na rzecz powódki.